

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] meget hurtigt, fordi de stiller sig så positivt over for indholdet i lovforslagene.

Jeg vil benytte lejligheden til også her fra folketingets talerstol at rette en tak til kommissionsmedlemmerne — også de kommissionsmedlemmer, der ikke er medlem af folketinget — for et veludført arbejde, for så vidt angår afgivelsen foreløbig af to betænkninger. Der kan være særlig grund til at takke tjenestemandorganisationerne. Mange af bestemmelserne, også i de foreliggende lovforslag, vedrører jo ting, som traditionelt har ligget i selve tjenestemandssystemet, men tjenestemandorganisationerne har bidraget til at skabe grundlaget for et mere moderne og mere tidssvarende tjenestemandssystem.

Hr. Ivar Nørgaard og hr. Morten Lange omtalte det forhold, at det her kun drejer sig om en del af den samlede reform, og at det er forudsat fra kommissionens side, at der skal tages stilling også til den sidste del af reformen, før end man, om jeg så må sige, endeligt kan kautionere for de to lovforslag, der er til behandling her i dag. Det er jeg fuldt ud klar over, og det fremgik i øvrigt også af min fremsættelsestale, at jeg ikke mener disse to lovforslag kan gennemføres isoleret. De forudsætter naturligvis, at det tredje lovforslag, som kommer vedrørende lønssystemet, indplaceringerne, samordningen med de sociale sikringsordninger, vedtages samtidig af folketinget.

Jeg vil gerne sige i anledning af de fremsatte bemærkninger, at når denne fremgangsmåde er valgt, så skyldes det ønsket om derved at give folketinget noget bedre tid til arbejdet, end folketinget ellers ville have fået. Efter forhandlingerne i foråret 1968 måtte man skønne, at der skulle ret grundige overvejelser til om en ændret formulering af klassificeringen og indplaceringen, og at det var noget, som ikke alene krævede dybtgående overvejelser i selve lønningsdepartementet og i forholdet mellem lønningsdepartementet og styrelserne, men som naturligvis også krævede tid for tjenestemandorganisationernes vedkommende, og da det stod klart, henstillede jeg til kommissionen, at man gav så meget arbejde fra sig, som man kunne give fra sig og var færdig med, for at lægge det herind

i folketinget, således at folketinget kunne påbegynde arbejdet.

Men jeg er da helt klar over, at disse lovforslag kan ikke komme frem til anden behandling, endside tredje behandling, før end det tredje lovforslag ligger fremme. Det er jeg naturligvis helt indforstået med. Hr. Ivar Nørgaard brugte det udtryk, at man kan ikke „realitetsbehandle“. Jeg tror, at efter min udlægning af udtrykket er vi i og for sig enige, for jeg opfattede det ikke på den måde, at man ikke godt skulle kunne gennemdrøfte de enkelte paragraffer i de nu fremsatte lovforslag og tage stilling til dem. Der er mange af disse ting, som man kan tage stilling til isoleret, uafhængigt af det andet, selv om der er den sammenhæng, som jeg før har nævnt.

Hr. Ivar Nørgaard henviste til en udtalelse i kommissionsbetænkningen om, at det er en absolut og ubetinget forudsætning, at alle honorarer og vederlag bortfalder i forbindelse med gennemførelsen af den nye indplacering og den opregulering af lønningerne, der derved finder sted. Jeg vil gerne sige i den anledning, at lige så vel som det er en forudsætning fra kommissionens side, således er det absolut også en forudsætning fra regeringens side for tjenestemandreformens gennemførelse. Regeringen agter at fastholde disse synspunkter, som kommissionen har givet udtryk for i første delbetænkning.

Den praktiske gennemførelse af denne sanering vil kræve nogen tid, men dette er ikke en hindring for, tror jeg, at man kan iværksætte — det udtryk bruger jo betænkningen — reformen pr. 1. juli 1969, thi tanken er jo, at reformen gradvis skal føres ud i livet; der er altså tale om en overgangsperiode.

Jeg vil gerne sige, at lønningsministeriet allerede er i gang med at indhente de oplysninger, som er relevante for at efterleve kommissionens pålæg. De besvarelser, som er modtaget indtil nu, er efter ministeriets bedømmelse ikke tilstrækkelig gode, og derfor må de nu suppleres, men det skal netop tages som et udtryk for, at vi ønsker at leve op til forudsætningerne i kommissionsbetænkningen.

Jeg skal give det tilsagn, at jeg vil gøre alt, hvad der overhovedet står i min magt,